

مراد از «عبدالله» در روایات قبل از ظهور کیست

استاد درس خارج مهدویت با بیان اینکه تاکنون هیچ‌یک از نشانه‌های قطعی ظهور اتفاق نیفتاده است، درباره برخی مصادیق احادیث آخرالزمانی و تطبیق آن با پادشاه سعودی نکاتی را مطرح کرد.

استاد درس خارج مهدویت با بیان اینکه تاکنون هیچ‌یک از نشانه‌های قطعی ظهور اتفاق نیفتاده است، درباره برخی مصادیق احادیث آخرالزمانی و تطبیق آن با پادشاه سعودی نکاتی را مطرح کرد.

به گزارش خبرنگار آیین و اندیشه فارس، با اعلام خبر مرگ عبدالله پادشاه عربستان، برخی افراد با استناد به روایتی از امام صادق(ع) این موضوع را یکی از نشانه‌های ظهور می‌دانند.

در این روایت آمده است: «عنه عن عثمان بن عیسی عن درست بن اُبی منصور عن عمار بن مروان عن اُبی بصیر قال: سمعت اُبا عبدالله (ع) یقول من یضمن لی موت عبد الله أضمن له القائم ثم قال: إذا مات عبدالله لم یجتمع الناس بعده علی أحد و لم یتناه هذا الأمر دون صاحبکم إن شاء الله ویذهب ملک السنین و یصیر ملک الشهور والأیام فقلت یطول ذلک قال کلا؛ از امام صادق (ع) آمده است که: هر کس مرگ عبدالله را برای من تضمین کند، قیام قائم را تضمین می‌کنم، سپس فرمود: هنگامی که عبدالله بمیرد، مردم بعد از او بر احدی جمع نمی‌شوند و این امر ختم نمی‌شود مگر به صاحبان این‌شاءالله و فرمانروایی ماه‌ها و ایام جایگزین سال‌ها می‌شود، پس گفتم: تحقق این امر طولانی است، فرمود: هرگز». (الغیبة للطوسی صفحه 448/بحارالانوار جلد 52 صفحه 210)

به همین منظور گفت‌وگو با آیت‌الله نجم‌الدین طوسی از اساتید درس خارج مهدویت و کارشناس ارشد حدیث درباره میزان وثاقت سند و متن این روایت را دوباره بازنشر می‌دهیم که وی سند این روایت را بدون مشکل دانست، اما در تعیین مصداق آن تشکیک کرد.

طوسی با تأکید بر اینکه روایت‌های مربوط به امام زمان(عج) و نشانه‌های ظهور دو پهلوست تا مورد سوءاستفاده قرار نگیرد، بیان داشت: اگر منظور از عبدالله در روایت، اسم باشد، در این برهه از زمان این اسم بین دو نفر از حاکمان مشترک است: یک عبدالله اردنی و دیگری عبدالله سعودی. بنابراین محل اعتنا نیست. اگر منظور اسم جنس باشد، معلوم نیست که منظور چه شخصی است، چرا که همه بندگان خدا «عبدالله» هستند، حال مؤمن یا غیر مؤمن باشند.

وی با اشاره به اینکه این روایت امام صادق(ع) در منطقه حجاز بیان شده است، افزود: می‌توان این احتمال را داد که منظور از عبدالله همان عبدالله منطقه حجاز باشد، چرا که در آن زمان حجاز پایتخت اسلامی نبوده است و شهرهایی مانند بغداد، دمشق و مرو پایتخت اسلام بودند.

این کارشناس خارج مهدویت با تأکیدی دوباره بر این موضوع که تطبیق به طور کلی کاری اشتباه است، خاطرنشان کرد: چون هیچ یک از علامت‌های قطعی ظهور اتفاق نیفتاده است، نمی‌توان با فرض اینکه پادشاه عربستان فوت کرده باشد، به طور قطع گفت که ظهور نزدیک است.

بر اساس این گزارش، امام صادق(ع) در روایت دیگری به تشریح نشانه‌های قطعی ظهور می‌پردازد و می‌فرماید: «خمس قبل قیام القائم(عج): الیمانی و السفیانی و المنادی ینادی من السماء و خسف بالیداء و قتل النفس الزکیة؛ پیش از قیام مهدی (عج) پنج رخداد بزرگ در پیش خواهد بود: 1- جنبش ترقی‌خواهانه مرد یمنی، 2- جنبش ارتجاعی سفیانی، 3- ندای روح بخش آسمانی، 4- فرو رفتن زمین، 5- قتل نفس زکیه»، («اکمال الدین» شیخ صدوق جلد 2، صفحه 649، «الغیبة» شیخ طوسی صفحه 267 و «بحارالانوار» جلد 52، صفحه 203).